

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak (przewodniczący)

SSN Tomasz Przesławski

SSN Paweł Wojciechowski (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi W. C.

o wznowienie postępowania na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. II ZOW 6/22,

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 18 kwietnia 2023 r.

pozostawia skargę o wznowienie bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pismem z 20 stycznia 2023 r. W. C. (dalej: „skarżący”) wniósł o wznowienie postępowania na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. II ZOW 6/22.

Jak wskazał, wnosi o wznowienie postępowania w przedmiotowej sprawie z uwagi na wadliwość podjętej decyzji merytorycznej (tj. postanowienia z 13 grudnia 2022 r., I NSP 334/22) przez skład orzecniczy Sądu Najwyższego, ograniczający prawo skarżącego do sądu.

Jednocześnie wniósł o przekazanie sprawy do Izby Karnej Sądu Najwyższego, celem rozpoznania zasadności złożonego wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę jako niedopuszczalną, należało pozostawić bez rozpoznania.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego ugruntowane jest jednolite stanowisko, że przepisów o wznowieniu postępowania nie stosuje się do postępowania w sprawie skargi na przewlekłość, zarówno w sprawie karnej jak i w sprawie cywilnej (zob. m.in. uchwała Sądu Najwyższego z 28 czerwca 2005 r., III SPZP 1/05; postanowienia Sądu Najwyższego: z 7 maja 2007 r., V KZ 24/07; z 8 października 2014 r., III KZ 65/14; z 9 lipca 2013 r., II KZ 23/13; z 26 marca 2010 r., VI KZ 21/10; z 29 grudnia 2014 r., III KZ 130/14; z 26 lutego 2015 r., III KZ 5/15; z 23 września 2016 r., KSP 4/16). Ten pogląd jako trafny należy w pełni podzielić.

Jak zasadnie wskazywał Sąd Najwyższy, postępowanie uregulowane ustawą z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2018, poz. 75) zawiera odrębne i całościowe uregulowanie zasad i trybu wnoszenia oraz rozpoznawania tej skargi, w których brak regulacji dotyczących wznowienia postępowania. Żaden też z artykułów wskazanej ustawy nie odsyła do odpowiedniego stosowania przepisów innych ustaw regulujących ten nadzwyczajny środek zaskarżenia, w tym przepisów rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 26 lutego 2015 r., III KZ 5/15).

Trafnie też zwracał uwagę Sąd Najwyższy, że niemożność wznowienia postępowania implikuje charakter orzeczenia wydawanego w przedmiocie skargi na przewlekłość. Nie kończy ono wszak postępowania „w sprawie”, ale rozstrzyga jedynie kwestie uboczną; tymczasem bezsporne jest, że możliwość wznowienia postępowania (w ujęciu karnej ustawy procesowej) aktualizuje się dopiero wobec definitywnego i ostatecznego (tj.: prawomocnego i wykonalnego) rozstrzygnięcia sprawy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 23 września 2016 r., KSP 4/16).

Z uwagi na powyższe, skargę o wznowienie postępowania, stosownie do art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 430 § 1 w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., należało pozostawić bez rozpoznania.

[SOP]

[f.n]